

Posudek magisterské práce Jakuba Rychtára „Proti Masarykově republice“

Předložená práce má několik nedostatků. Nehodlám je zde vyjmenovávat z několika důvodů. Předně žádný z nich není nikterak podstatný, za druhé ne všechny jsou z moci autora odstranitelné (třeba ne každý je Vančura), za třetí jako vedoucí této práce jsem za ně trochu zodpovědný a za čtvrté, což je zdaleka nejdůležitější, jaksi paradoxně vyplývají z předností práce. Autor si vybral téma, které se sice vzhledem k historickému vývoji státních útvarů v této zemi během 20. století může jevit jako okrajové, nicméně je z mnoha důvodů důležité, o jeho zajímavosti ani nemluvě. Kdyby pramenná základna předložené práce nebyla tak široce založená, ani by mě nenapadlo si říci, že je škoda, pokud mu uniklo ještě to či ono (ovšem, vždyť např. jen zevrubné prostudování katolické publicistiky by vydalo na další práce, podobně korespondence katolický intelektuálů, dosud ostatně v naprosté většině obtížně přístupné či spíš nepřístupné atd. atd.), kdyby jeho interpretace nebyla tak pozoruhodně zaujatá (v kladném smyslu, nemyslím jednostranná), neprobouzela by ve mně tu a tam potřebu tu souhlasit, tu nesouhlasit a polemizovat, a to tím spíš, že už téma práce samo o sobě je značně polemické, takže i v myslitelích možná větších než je kolega Rychtár, třeba v profesorech Rádlovi, Patočkovi, Černém či v pronikavých publicistech (Ferd. Peroutka) probouzelo ne zcela jasná stanoviska, často i rozpaky a mimo jiné zajisté právě proto, a v tom se dosud mnoho nezměnilo, že nám chybí jeho detailnější (jsou samozřejmě i výjimky, třeba práce prof. J. Meda) a obšírnější zpracování - aby se vůbec lépe vědělo, o čem tu je řeč. Zhoubný vliv plytkého ideologizování, kultu Tatička a vůbec celý ten nehynoucí slabomyslný mýtus První republiky (o dalších desetiletích, zatím alespoň do roku 2010, lépe nehovořit) tu vykonaly a vykonávají své. Překážek tedy dost a dost, aby zpracování takového tématu, kdy se odvážný autor nemůže opřít o stávající relevantní literaturu (jen na okraj připomínám např. závažná pochybení právě v analýze politického myšlení v nedávné dosud první (!) monografii o Jar. Durychovi od prof. Putny), jak obtížného úkolu se kolega Rychtár podujal a jehož se, podle mého názoru, úspěšně zhostil. Čili i přes těch několik nejmenovaných nedostatků navrhuji stupeň hodnocení jeho práce „výborně“.

V Praze dne 18.ledna 2010

doc.dr. Jan P. Kučera